

๘ กันยายน ๒๕๓๖

เรื่อง ขอทราบหลักเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวินัย

เรียน นาย ก.

อ้างถึง หนังสืองานระเบียบการเดินรถ กองเดินรถ การรถไฟแห่งประเทศไทย ด่วน ที่ พ.๒/ดร.๘/๑๗๘
ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๑๕๒/๒๕๕๘
ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และ ที่ น.ว.๒๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่าท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการสอบสวนในเรื่องที่พนักงาน
ห้ามล้อคนหนึ่งต้องคำพิพากษาของศาลกรณีมียาเสพติดให้โทษชนิดเฮโรอีน ปริมาณไม่ถึงยี่สิบกรัมไว้ใน
ครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต โดยศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด
๒ ปี ซึ่งในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัยจริง
ก็เห็นเป็นการสมควรที่จะกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ทางราชการถือปฏิบัติ จึงขอทราบ
หลักเกณฑ์และการดำเนินการของทางราชการในกรณีต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป รวม ๒ ข้อ ไปยัง
ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนให้ทราบดังนี้

๑. ตามปัญหาข้อ ๑ ที่ขอทราบว่า เมื่อข้าราชการต้องคำพิพากษาเรื่องมียาเสพติดให้โทษชนิด
เฮโรอีนไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต หากปรากฏว่าเป็นการมีไว้เพื่อเสพเพราะเป็นผู้ที่ติดยาเสพติด
หรือมีไว้แต่มิได้เพื่อเสพ เพราะเป็นผู้ที่มีได้ติดยาเสพติด แต่ละกรณีนี้มีการกำหนดระดับโทษ หรือ
หลักเกณฑ์ในการดำเนินการแก่ผู้นั้นแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรบ้าง นั้น

ขอเรียนว่า เรื่องท่านองนี้ ก.พ. ได้เคยพิจารณากรณีที่ข้าราชการพลเรือนมียาเสพติดประเภท
๑ ชนิดเฮโรอีน ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงไว้ในครอบครอง โดยมิได้รับอนุญาตไม่ว่าจะมีไว้เพื่อ
เสพ หรือมิได้มีไว้เพื่อเสพ และเมื่อถูกฟ้องคดีอาญาผลคดีถึงที่สุด ศาลจะพิพากษาให้รอการลงโทษจำคุก
ไว้ก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ตามมาตรา ๘๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนี้ มาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก.....” และโดยปัจจุบันเมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไปแล้ว มาตรา ๘๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังบัญญัติหลักการไว้เช่นเดียวกัน ยกเว้นสถานโทษซึ่งไม่มีโทษให้ออกจากราชการแล้ว นอกจากปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ฉะนั้น กรณีตามปัญหาดังกล่าว การกำหนดระดับโทษหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการทางวินัยจึงไม่แตกต่างกัน ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาโทษในทางวินัยอย่างร้ายแรง

๒. ตามปัญหาข้อ ๒ ที่ขอทราบ ว่า ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าข้าราชการผู้ใดติดยาเสพติด มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้นั้นอย่างไรบ้าง จะต้องได้รับการลงโทษเพียงใด หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญได้ยึดถือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๑๕๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และ ที่ น.ว.๒๒๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ นิมนตร)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๓

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓